

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 20. novembra 2017. godine
Br. ref.: RK1151/17

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI92/17

Podnosilac

Shemsi Peshku

Ocena ustavnosti rešenja AC-I-16-0221 Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju od 26. oktobra 2016. godine

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija i
Gresa Caka-Nimani, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Shemsi Peshku, sa prebivalištem u Bariljevu (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava rešenje AC-I-16-0221 Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju od 26. oktobra 2016. godine, koje je primio 13. novembra 2016. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporenog rešenja, na osnovu koga podnosilac zahteva tvrdi da su mu povređena prava garantovana članom 54. [Sudska zaštita prava] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane], stavovi 1 i 7 Ustava, članu 47. [Individualni zahtevi] Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 29 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 14. avgusta 2017. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 15. avgusta 2017. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Altaya Suroya za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Almiro Rodrigues (predsedavajući), Snezhana Botusharova i Ivan Čukalović.
7. Dana 16. avgusta 2017. godine, Sud je obavestio podnosioca zahteva o registraciji zahteva i tražio da priloži povratnicu koja dokazuje kada je primio rešenje AC-I-16-0221 Žalbenog veća od 26. oktobra 2016. godine. Istog datuma, Sud je obavestio Žalbeno veće o registraciji zahteva.
8. Dana 28. avgusta 2017. godine, podnosilac zahteva je obavestio Sud da ne zna kada je primio gore navedeno rešenje.
9. Dana 30. avgusta 2017. godine, Sud je tražio od Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda (u daljem tekstu: Žalbeno veće) da obavesti Sud o tome kada je podnosilac zahteva primio rešenje AC-I-16-0221 Žalbenog veća od 26. oktobra 2016. godine.
10. Dana 5. septembra 2017. godine, Žalbeno veće je podnelo Sudu povratnicu koja dokazuje da je podnosilac zahteva primio gore navedeno rešenje 13. novembra 2016. godine.
11. Dana 24. oktobra 2017. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

12. Iz spisa predmeta rezultira da je podnosilac zahteva bio radnik Društvenog preduzeća “Kosova Export-Bujqësia” (u daljem tekstu: DP), koje je neodređenog datuma privatizovano.
13. Dana 12. aprila 2010. godine, Kosovska agencija za privatizaciju je (u daljem tekstu: KAP) objavila konačnu listu radnika koji su stekli legitimno pravo na deo prihoda ostvarenih od privatizacije DP-a. Rok za podnošenje žalbe protiv konačne liste pred PKVS je bio 3. maj 2010. godine.
14. Dana 18. januara 2016. godine, podnosilac zahteva je izjavio žalbu Specijalizovanom veću Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju (u daljem tekstu: Specijalizovano veće) protiv konačne liste KAP-a, tražeći da se uvrsti u ovu listu.
15. Dana 10. februara 2016. godine, KAP je odgovorio na žalbu podnosioca zahteva, naglašavajući da je podnosilac zahteva izjavio svoju žalbu nakon roka koji je propisan zakonom.
16. Dana 13. septembra 2016. godine, Specijalizovano veće je [rešenje C-II-16-0011-C0001] odbilo žalbu podnosioca zahteva kao neblagovremenu.
17. Dana 10. oktobra 2016. godine, podnosilac zahteva je izjavio žalbu Žalbenom veću na rešenje C-II-16-0011-C0001 Specijalizovanog veća od 13. septembra 2016. godine, tvrdeći da je izgubio zakonski rok jer je star i nije bio u dobrom zdravstvenom stanju.
18. Dana 26. oktobra 2016. godine, Žalbeno veće je [rešenje AC-I-16-0221] odbilo žalbu podnosioca zahteva kao neosnovanu, i potvrdilo rešenje C-II-16-0011 Specijalizovanog veća od 13. septembra 2016. godine. Žalbeno veće je u svom rešenju detaljno odgovorilo na sve tvrdnje podnosioca zahteva.

Navodi podnosioca

19. Podnosilac zahteva tvrdi da su mu rešenjem AC-I-16-0221 Žalbenog veća od 26. oktobra 2016. godine povređena prava garantovana članom 54. (Sudska zaštita prava) Ustava.
20. Podnosilac zahteva tvrdi da je do povrede prava zaštićenih Ustavom došlo zbog odbijanja zahteva jer je propušten rok, pošto on tvrdi da je bio star, da mu zdravstveno stanje nije bilo dobro i da nije bio informisan.
21. Podnosilac zahteva traži od Suda da ukine odluke Posebne komore Vrhovnog suda i da mu se prizna pravo na udeo od 20% od privatizacije DP-a.

Prihvatljivost zahteva

22. Sud prvo ocenjuje da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti propisane Ustavom i dalje utvrđene Zakonom i Poslovníkom.

23. U tom smislu, Sud se poziva na član 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane], stavovi 1 i 7, koji propisuju:

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

(...)

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

24. Sud se, takođe, poziva na član 49. Zakona [Rokovi], koji propisuju:

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku”.

25. Pored toga, Sud uzima u obzir pravilo 36 [Kriterijum o prihvatljivosti] (1) (c) Poslovnika, kojim se takođe naglašava:

“(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:

[...] (c) samo ako je zahtev podnet u roku od četiri meseca od dana kada je odluka o poslednjem delotvornom pravnom sredstvu dostavljena podnosiocu zahteva, ili [...].

26. U ovom slučaju, Sud primećuje da je osporeno rešenje uručeno podnosiocu zahteva 13. novembra 2016. godine, dok je zahtev podnet Sudu 14. avgusta 2017. godine. Shodno tome, zahtev je podnet Sudu van zakonskog roka od 4 (četiri) meseca.
27. Sud podseća da je svrha zakonskog roka od 4 (četiri) meseca, u skladu s članom 49. Zakona i pravilom 36 (1) c) Poslovnika, da promoviše pravnu sigurnost, osiguravajući da se slučajevi koji se odnose na ustavna pitanja razmatraju u razumnom roku i da prethodne odluke nisu konstantno otvorene za osporavanje (Vidi: slučaj *O’Loughlin i drugi protiv Ujedinjenog kraljevstva*, predstavka br. 23274/04, ESLjP, rešenje od 25. avgusta 2005. godine, kao i slučaj br. KI140/13, *Ramadan Cakiqi*, rešenje o neprihvatljivosti od 17. marta 2014. godine, stav 24).
28. Pored toga, Sud ističe da zakonski rok od 4 (četiri) meseca počinje da se računa od dana kada je podnosilac zahteva primio, nakon iscrpljivanja pravnih sredstava, osporenu odluku (Vidi na primer: slučaj *Hatip Çelik protiv Turske*, ESLjP, predstavka br. 52991/99, rešenje od 23. septembra 2004. godine).
29. Sud naglašava da je dužnost podnosioca zahteva ili njihovih zastupnika da postupaju sa ‘dužnom pažnjom’ (*due diligence*) kako bi se osiguralo da su njihovi zahtevi za zaštitu osnovnih prava i sloboda podneti u zakonskom roku od 4 (četiri) meseca, propisanim u članu 49. Zakona i dalje utvrđenim u pravilu 36 (1) c) Poslovnika (Vidi: slučaj *Mocanu i drugi protiv Rumunije* [VV],

predstavke br. 10865/09, 45886/07 i 32431/08, presuda od 17. septembra 2014. godine, stavovi 263-267).

30. Shodno tome, zahtev se proglašava neprihvatljivim, jer nije podnet u roku, kao što je utvrđeno u članu 113.7 Ustava, propisano u članu 49. Zakona i dalje navedeno u pravilu 36 (1) c) Poslovnika.

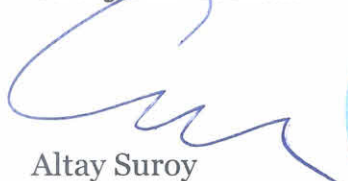
IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 49. Zakona i pravilom 36 (1) (c) Poslovnika, 24. oktobra 2017. godine jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI OVU odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20 (4) Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah

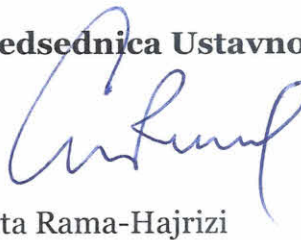
Sudija izvestilac

Altay Suroy

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi